

احزاب

دراولین کنگره حزب «عهد ایران» تأکید شد

ضرورت اصلاح طلبی توافق ساز وائتلاف ملی

نخستین کنگره حزب «عهد ایران» با عنوان «عدالت، همبستگی و دموکراسی» صبح پنجشنبه ۱۱ دی ۱۴۰۴ با حضور جمعی از دبیران کل احزاب اصلاح طلب، فعالان سیاسی و چهره های شناخته شده جریان اصلاحات در مجموعه تالار تلاش برگزار شد. این کنگره، نقطه آغاز رسمی فعالیت حزبی است که مؤسسان آن، شکل گیری اش را پاسخی به شرایط پرچالش سیاست ورزی و ضرورت تدوام فعالیت قانونی و سازمان یافته سیاسی در کشور عنوان می کنند.

در جریان این کنگره و با رأی اعضا، محمدرضا جانی پور، علی باقری، مهدی یوسفی جمارانی، میترا جلوداری، الهه نوری، حسن قاضی، مرگان ابائی، محمدحسین نعیمی پور، مهدی شیراز، سید حسن حسینی، محمدامین نیکجو، مرضیه آذرفرا، مجتبی بیات، ایوژد متمدی، محسن احمدوند، زینب مزارعی، نصیر ملت، محمدامین صمیمی، سجاد احمدوند، ندا شمس و لیلا سیدحاتمی به عنوان اعضای شورای مرکزی و بازرسی حزب عهد ایران انتخاب شدند. علی باقری، رئیس هیأت

مؤسس حزب عهد ایران که از سوی شورای مرکزی به عنوان دبیر کل انتخاب شد، در سخنانی با تأکید بر اینکه تولد این حزب حاصل «اصرار بر تعطیل نشدن سیاست» است، گفت: «حزب عهد با رویکردی توافق ساز، اصلاح طلب، عدالت خواه، دموکرات و میانه رو و در چهارچوب خانواده بزرگ اصلاحات شکل گرفته است؛ اما تلاش دارد در قالب یک سازمان منسجم به حل مسائل اساسی کشور کمک کند. وی افزود که شکل گیری این حزب، پاسخی به بن بست های سیاست ورزی در سال های اخیر و تلاشی برای جلوگیری از واگذاری عرصه سیاست به جریان های غیرمسئولانه است. باقری با اشاره به تجربه انتخابات مجلس دوازدهم و فضای سیاسی ماه های پایانی سال ۱۴۰۲، تأکید کرد: «جمع بندی ما این بود که برای استمرار سیاست اصلاح طلبانه، به یک سازمان سیاسی نیاز داریم.» رئیس هیأت مؤسس حزب عهد

ایران همچنین با اشاره به روند شکل گیری این حزب، از برگزاری بیش از ۴۳ جلسه هیأت مؤسس ۲۴ نفره و برگزاری بیش از ۱۰ نشست ستاد کنگره در سه ماه گذشته خبر داد و اعلام کرد که این کنگره با حضور ۴۷۳ عضو برگزار شده است.

در ادامه این کنگره، بهزاد نبوی، چهره پیشکسوت اصلاح طلب، با تأکید بر اینکه اصلاح طلبی حرکتی قانونی، مسالمت آمیز و در چهارچوب نظام است، گفت: «من اصلاح طلبی را یک حرکت میانه رو و مبتنی بر ائتلاف ملی می دانم.» وی با اشاره به تجربه های شخصی خود پیش و پس از انقلاب، تأکید کرد که اصلاح طلبی به بدنبال براندازی، بلکه به دنبال اصلاح تدریجی و توافق محور است. او با بیان اینکه من امروز به این نتیجه رسیدم که انقلاب چیز خوبی نیست، «سال ۷۶ که پیش (سید محمد) خاتمی شاکردی می کردم به ما می گفتند اصلاح طلب، ما نمی دانستیم اصلاح طلب یعنی چه، که به تدریج مفهوم آن را متوجه شدیم. نبوی سمبرل وفاق ملی را جلسات سران قوا دانست و افزود: «من به دوستان می گویم که همه اصولگرایان را نباید یک کاسه شکر کرد، این جریان طیف های مختلفی دارد، ناطق نوری هم در این جریان قرار دارد و این مطرح می کند، در همین جریان است.» وی اظهار می کند که در این شرایط، باید به حقوق بشری و امنیتی پنهان می کنند، امروز این پرده ها کنار رفته است. اکنون با جهانی مواجه هستیم که در آن، نظم و قاعده ای جز زورگویی عریان حاکم نیست. به سادگی اعلام می کنند که در تظاهرات یک کشور دخالت کرده اند و به راحتی به کشوری مستقل حمله می کنند، رهبر آن را دستگیر می کنند و هیچ احساس نگرانی یا شرم سیاسی هم ندارند.

در چنین جهانی، آگاهی و هوشیاری مردم اهمیتی دوچندان پیدا می کند. جامعه باید بداند در چه شرایطی و در چه نظمی زندگی می کند و دشمنان از چه ابزارهایی برای ضربه زدن استفاده می کنند. حقوق بشری و امنیت اجتماعی، انسجام داخلی و تفکیک میان اعتراض بحق و اغتشاش هدایت شده، یک ضرورت حیاتی است. اگر مردم این مرز را به خوبی بشناسند، اجازه نخواهند داد که مطالبات واقعی شان به ابزاری برای سوءاستفاده دیگران و مشخصاً رئیس جمهوری آمریکا تبدیل شود.

مآند روسیه که پیمان های همکاری راهبردی با برخی دولت ها از جمله ونزوئلا دارند، نباید در برابر این تحولات بی تفاوت بمانند. همچنین کشورهای تأثیرگذار منطقه ای همچون مصر، عربستان، قطر، ترکیه و عراق، بیش از هر زمان دیگری در معرض پیامدهای این نظم تحمیلی قرار دارند و سکوت آنها، هزینه ای مستقیم برای امنیت و استقلالشان خواهد داشت. درواقع آمریکا و اسرائیل در حال تقسیم منافع و مدیریت بحران از دور هستند؛ چه در اروپا، چه در آمریکای جنوبی و چه در آفریقا. به نظر می رسد راه مقابله با این روند، صرفاً در بیانیه های سیاسی خلاصه نمی شود. اگر حتی ۵۰ یا ۶۰ کشور اسلامی به طور هماهنگ، حداقل در حوزه اقتصادی و تجاری واکنش نشان دهند و از خرید کالاها و خدمات وابسته به این بلوک قدرت خودداری کنند، فشار قابل توجهی بر طراحان این نظم تحمیلی وارد خواهد شد. امروز جهان بیش از هر زمان دیگری نیازمند بیداری جمعی است. کشورهای مستقل، اعضای سازمان شانگهای و دولت هایی که هنوز به حاکمیت و استقلال خود باور دارند، نباید در برابر این روند سکوت کنند. اعتراض سیاسی، فشار اقتصادی، اقدام حقوقی و حتی همکاری های دفاعی، ابزارهایی مشروط برای مقابله با نظمی است که آینده امنیت جهانی را تهدید می کند. سکوت، در این معادله، نه بی طرفی که همراهی با ظلم است؛ و هزینه آن، دیرپا زود، دامن همه را خواهد گرفت.

مداخلات ترامپ فاقد اعتبار است

دونالد ترامپ رئیس جمهوری آمریکا، با ادعاهای بی پایه و اساس و تکراری خود، هیچ کاری نمی تواند بکند. حرف های او نه تنها فاقد اعتبار است، بلکه دخالت آشکار در امور داخلی ایران به شمار می رود و پاسخی جز بی اعتنائی از سوی ملت آگاه ایران ندارد. ملت ایران هیچ گاه جنایات آمریکا در حق خود را فراموش نخواهد کرد؛ از ۲۸ مرداد ۱۳۳۲ گرفته تا شلیک به هواپیمای مسافربری ایران که بر فراز خلیج فارس رخ داده است. در طول ۴۲ سال پس از پیروزی انقلاب اسلامی، به طور خاص تحریم های ناعادلانه ای را ایجاد کرده و فشارهای

منصور حقیقت پور نماینده ادوار مجلس

عبدالحسین روح الامینی عضو شورای مرکزی حزب توسعه و عدالت ایران

باید با همبستگی ملی در برابر آمریکا بازدارندگی ایجاد کرد

وقتی رئیس جمهوری یک کشور بزرگ تا این اندازه صریح و بدون پرده در امور داخلی کشور دیگری دخالت می کند، این رفتار نشانه آن است که نظام مدیریت نظم جهانی با چالش های جدی روبه رو شده و سازوکارهای پیش بینی شده برای حفظ صلح، احترام به حاکمیت ملی و رعایت قواعد پذیرفته شده بین المللی دچار خدشه شده است. این نوع مداخله پیام خطرناکی برای جهان دارد، زیرا القا می کند که هر کشور با ملتی هر زمان با منافع یک جریان در آمریکا در تعارض قرار گیرد، می تواند به سادگی هدف تهدید و فشار قرار گیرد و این موضوع صرفاً ایران را تهدید نمی کند، بلکه بسیاری از مناسبات و قواعد بین المللی را با بحرانی جدی مواجه می سازد.

از سوی دیگر، هراندازه جامعه ایران با شکاف های داخلی، آسیب های اقتصادی و اجتماعی و کاهش سرمایه اجتماعی روبه رو

غلامرضا ظریفیان عضو شورای مرکزی مجمع اینترگران

دخالت خارجی، خط قرمز من است

به شخصه با هرگونه دخالت قدرت ها و کشورهای بیگانه در امور داخلی ایران مخالفم و این موضوع را بارها به صراحت بیان کرده ام. این مخالفت نه از سرانکار مشکلات داخلی بلکه دقیقاً از دل پذیرش واقعیت های موجود برمی آید. تردیدی نیست که کشور با مشکلاتی روبه روست. از مشکلات اقتصادی گرفته تا برخی ناکارآمدی ها. .. طبیعی است که در چنین شرایطی طیف هایی از مردم معترض باشند و صدای ناراضیاتی خود را بلند کنند. من پیش تر نیز در نوشته ها و توییت هایم، به ویژه پس از تحولات منطقه ای و اظهارات برخی چهره ها، نظراتم را درباره سیاست خارجی جمهوری اسلامی گفتم. در کنار این نقدها، همواره تأکید کرده ام که اعتراضات مردمی به

صادق زیباکلام استاد سابق علوم سیاسی

هوشیاری در جهانی بی پرده

برای بخش قابل توجهی از مردم ایران، این واقعیت که آمریکایی ها و رژیم صهیونیستی در بسیاری از اغتشاشات سال های گذشته ایران نقش و دخالت داشته اند، موضوعی روشن و غیرقابل تردید است. با این حال، طبیعی است که در مقاطعی برخی از مردم نسبت به این مسأله دچار تردید شده باشند و اعتراضات شکل گرفته را صرفاً به عنوان اعتراضاتی کاسه مردمی و خودجوش تلقی کرده باشند.

این نگاه هرچند از سر حسن نیت و اعتماد به مطالبات اجتماعی شکل می گرفت ولی همه واقعیت را در بر نمی گرفت. در کنار اعتراضات واقعی و مطالبات بحق مردم، همواره لایه ای پنهان از هادایت، سازمان دهی و سوءاستفاده توسط سرویس های اطلاعاتی بیگانه وجود داشته که هدف آنها نه اصلاح امور، بلکه ایجاد بی ثباتی و کشاندن فضا به سمت خشونت بوده است. البته نباید این نکته مهم را نادیده گرفت که در سال های گذشته، بخش هایی از جامعه واقعاً معترض بوده اند. مردم عادی، کسبه و بازاریبان، کارگران و اقشار مختلف، نسبت به مشکلات معیشتی، افزایش قیمت ها و فشارهای اقتصادی اعتراض داشته اند و این اعتراضات نیز در اصل، مشروع و قابل درک بوده است.

همان گونه که رهبری نیز به صراحت به درستی این اعتراض برخی اقشار، از جمله بازاریان تأکید می کنند. همچنین مردمی که با دشواری های جدی در تأمین هزینه های زندگی، پوشاک و نیازهای اولیه روبه رو هستند و این شرایط برای آنها ناراحت کننده و نگران کننده است.

اصل اعتراض به چنین وضعیت هایی نه تنها نادرست نیست، بلکه نشانه زنده بودن جامعه و حساسیت آن نسبت به مسائل خود است. مسأله اما از جایی آغاز می شود که این اعتراضات به حق، به بستری برای سوءاستفاده تبدیل

ناصر ایمانی فعال سیاسی اصول گرا

نکستین کنگره حزبی

فعالان سیاسی در گفت وگو با «ایران»

به مواضع مداخله جویانه دونالد ترامپ واکنش نشان دادند

ما را به خیر تو امید نیست

صریح و قاطع محکوم می کنیم؛ این دخالت ها به زیان اعتراضات خشونت پرهیز است. « محمود واعظی قائم مقام و رئیس دفتر سیاسی حزب اعتدال و توسعه گفت: «فردی که با تحریم هایش، حقوق اولیه و حتی «دارو» را از مردم ایران دریغ کرده، ژست «ناجی» گرفته! ایران قیم «گاسب» نمی خواهد و حقوق کسبه و معترضان واقعی، مقدس است، نه ابزار بازی قدرت ها».

فعالان سیاسی و حزبی با گرایش های متفاوت در گفت وگو با «ایران» تأکید کرده اند که حل مسائل اجتماعی، بیش از هر چیز، نیازمند گفت وگو، شنیدن صدای مردم و پرهیز از انیتی سازی مسیر مطالبات مدنی است. آنچه می تواند اعتراضات و تجمعات را به ناآرامی بکشانند، نه اصل اعتراض، بلکه بسته شدن مسیرهای قانونی مطالبه گری و میدان دادن به جریان های نیروهای امنیتی؛ و پاسخ متقابل نیروهای امنیتی؛ به بهانه مداخله نظامی دهد. او می خواهد ایران، ایرانی، ایرانی گشتی کنند. این فرمول جنگ داخلی و لیبی سازی است.

سیاسی خود را پیش ببرند. این کنشگران سیاسی مواضع مداخله جویانه خارجی و در رأس آنها رئیس جمهوری آمریکا را محکوم و تأکید کرده اند که این مواضع نه از سر خیرخواهی برای مردم ایران بلکه در ادامه اهداف سیاسی علیه کشور است.

به هر روی این موضع گیری، زمینه ساز واکنش های متعدد ایرانی ها اعم از مستولان، فعالان سیاسی و کنشگران مدنی و مردم عادی شد. چنانکه سید حسین موسویان از دبلمات های پیشین در واکنش به این موضوع یادآوری کرد: «این تهدیدها و موضع گیری ها مغایر منشور سازمان ملل و اصول حقوق بین الملل و اصل عدم مداخله در امور داخلی کشورهاست.»

تجربه حملات نظامی ۲۰۲۵ آمریکا و اسرائیل نشان داد که در زمان دخالت خارجی، مردم ایران علیه واشنگتن و تار آویو متحد می شوند، نه در کنار آنها.» رضا نصری کارشناس حقوق بین الملل هم در این باره نوشت: «هدف ترامپ ایجاد فضایی است که در آن سلول های خفته موساد، مجاهد خلق و سلطنت طلب از میان معترضان به نیروهای انتظامی تیراندازی کنند؛ و پاسخ متقابل نیروهای امنیتی؛ به بهانه مداخله نظامی دهد. او می خواهد ایرانیان، ایرانی گشتی کنند. این فرمول هشیار باشیم.»

کنشگری در برابر اعتراضات خارجی و در رأس آنها مقامات آمریکا و اسرائیل استاندارد های دوگانه در سیاست خارجی غرب را یک بار دیگر نشان داد. جایی که رئیس جمهوری آمریکا همین چند وقت پیش ورود ایرانی ها به این کشور را ممنوع می کند و برای مواجه سخت با برخی جرایم داخلی، گارد ملی را روانه ایالات می کند و نخست وزیر رژیم اسرائیل به عنوان بزرگترین ناقض حقوق فلسطینی ها، حالا مدعی حمایت از مردم ایران می شود. به مانند که هنوز چند ماهی از حمله مشترک به رهبری هر دو نفر علیه ایران نمی گذرد.

اعتراض در آمریکا: استاندارد دوگانه ترامپ در قبال ناآرامی ها

چندی پیش میلیون ها نفر در ۵۰ ایالت آمریکا به خیابان ها آمدند و با شعارهایی علیه فاشیسم و دونالد ترامپ، ناراضیاتی خود را از وضعیت معیشتی و اقتصادی اعلام کردند. معترضان تأکید داشتند که شاخص های رفاه عمومی در دوران ریاست جمهوری ترامپ به طور محسوسی کاهش یافته است. این اعتراضات گسترده، بازتاب وسیعی در رسانه ها و خبرگزاری های بین المللی، بویژه رسانه های آمریکایی داشت و به عنوان یکی از بزرگ ترین تجمعات اعتراضی سال های اخیر در ایالات متحده ثبت شد. با این حال، همان رئیس جمهوری که در برابر اعتراضات میلیونی مردم کشور خود ناچار به سکوت یا عقب نشینی شد، امروز در قبال تجمعات مدنی و اعتراضات بحق بازاریان در ایران، موضع گیری مداخله جویانه و تحریک آمیز اتخاذ می کند. این رفتار، جلوه ای آشکار از استاندارد دوگانه ای است که سیاستمداران آمریکایی سال ها است در قبال ملت ها به کار می گیرند.

واقعیت آن است که همزمان با برخی ناراضیاتی های صنفی، سرویس های امنیتی آلمان، فرانسه و انگلیس در تلاش بودند تا با هدایت و سازماندهی عوامل خود، اعتراضات را از مسیر قانونی خارج کرده و به آشوب تبدیل کنند. افرادی که طی روزهای اخیر

محمد کاظم انبیارلوی عضو شورای مرکزی حزب مؤتلفه اسلامی

باید زمینه فرصت طلبی خارجی ها را از بین برد

در هر جامعه ای، بروز مسائل و مشکلات داخلی امری اجتناب ناپذیر است. در چنین شرایطی، آنچه اهمیت اساسی دارد، نحوه مدیریت این مسائل در چهارچوب سازوکارهای داخلی و نظم حقوقی کشور است. تجربه نشان می دهد هرگاه مطالبات اجتماعی و صنفی در مسیرهای قانونی و تعریف شده پیگیری شود، امکان کنترل تنش ها و جلوگیری از بحران های امنیتی افزایش می یابد. از این منظر، موضع گیری اخیر رئیس جمهوری را می توان مثبت و آرام کننده ارزیابی کرد؛ جایی که با به رسمیت شناختن حق اعتراض، بر آمادگی دولت برای گفت وگو و مذاکره تأکید شد. چنین رویکردی، پیام روشنی به جامعه مخابره می کند مبنی بر اینکه مطالبات مردم شنیده می شود و مسیر تعامل همچنان باز است. با این حال، در هر فضای ملتعب، همواره گروه هایی

احمد حکیم پور دبیر کل حزب اراده ملت